

अजमीदख्तपगतीभेदे । “अजमीदोवरस्तोषां तस्मिन्
वंशः प्रतिष्ठितः । अष्ट पुत्रान् सोऽयं जनयत् तिल्लुपु स्त्रीषु ।
भारत । । अष्टं भूमिन्मयो नीलो दुष्प्रान्तपरमेष्ठिनौ ।
केशिन्यजनयत्तज्जु सुतो व्रजनरूपिणी” भा० व्या० ८४ अ० ।
“अजमीदख्त केशिन्यां जज्ञे जज्ञुः प्रतापवान्” हरिवं
२२ अ० । ८४ होत्वन्मभाय्यायाम् “मौहोतिरभवज्जज्ञुः
केशिन्या गर्भसम्भवः” हरिवं २७ अ० । ८५ गगरभाय्याभेदे
“हे भार्ये गगरस्यास्तां तपसा दग्धकिल्बिषे । ज्वेहा
विदुर्भट्टहिता केशिनी नाम विद्युता । केशिन्यसूत
गगरादसमञ्जसमात्मजम्” हरिवं १६० । १० रावणमातरि
कैकस्याम् “ततस्तौ राक्षसौ जातौ केशिन्यां विप्रवः-
सुतो । रावणः कुम्भकर्णश्च सर्वलोकोपतापनौ” भाग०
७।१।१२ । कैकस्या नामान्तरमिदम्

केशी स्त्री केश-गौरा० डीप् । शनीलीदृष्टे राजनि० शभू-
तकेशीदृष्टे श्यजलोमादृष्टे रत्नमा०

केशीचय पु० इत० ! केशसमूहे हेमच०

केश्य वि० केशाय कृतः यत् । १ केशकृतकारकैतत्का-
न्त्रापादके शपदार्थे । “तिलोहि पात्रे मधुरोवलिष्ठः”
इत्युपक्रमे “स्तन्योऽथ केश्योऽनिलहा गुरुश्च” “केश्यं रसा-
यनं मेध्यं काशज्यं फलमुच्यते” “केशप्रसादनी (काकड)
केश्या रजोजन्तुमलापहा” सुश्रु० । मधुररससेवनस्य
केश्यत्वं ततोक्तं तदुपक्रमे “चण्ड्यः केश्योवर्णः” इति
सुश्रु० २८ अध्यायगुरुणि न० ३४ इन्द्राजे पु० राजनि० तयोः
केश्यकृतत्वत् तपात्वम् । [विष्टतिः

कैसर न० के जले सरति ख-अच् । कैसरशब्दार्थे तत्र
कैसरवर न० केसरेण किञ्चनेन दृष्टाति द-अच् ।
कुङ्कुमे । राजनि० ।

कै(श)सराचल पु० भूपद्मस्य केसरे स्थितः केशराकरतया वा
स्थितः । सुमेरुपर्वते । तस्य च भूरुपपद्मस्य कर्णिका-
रूपेण मध्यस्थितत्वात् तयात्वं यद्योक्तं विष्णु पु० “ज-
म्बुद्वीपः समस्तानां द्वीपानां मध्यतः स्थितः । तस्यापि
मेरुर्भूमेयः । मध्ये कनकपर्वतः” इत्युपक्रमे
“भूपद्मस्यास्य शैलोऽसौ कर्णिकासंभितः स्थितः । तयो-
र्मध्यगते मेरुः कर्णिकाकारसंस्थितः । भारताः केत-
मास्त्रावः भद्राश्वाः कुरवस्तथा । पद्मानि लोकापद्मस्य
मव्यादाश्चैव वास्तवः” इति च विष्णु पु० । “सीता
(नदी) तत्र ब्रह्मसदनान् कैसराचलाद्रिश्चिखरेभ्योऽधोऽधः
सवन्ती” भाग० ५।७।८।

कैसरास्त पु० के जलनिमित्तं सरति अस्तौ रभोऽस्य ।
वीजपूरके जम्बीरभेदे जटा० दर्शनेनापि जिह्वाया रसनिः-
स्त्रावकत्वात्तस्य तथात्वम् ।

कैसरिका स्त्री के जले सरति साधुकारितया ख-वुन् अ-
लुक् स्० टाप् अतश्चत्वम् । सहदेवीलतायां राजनि० ।
कैसरिन् पुंस्त्री केसरोऽस्यस्य रनि । १ सिंहं श्वेतके च
अमरः “धनुर्द्धरं कैसरिणं ददर्श” रघुः । स्त्रियां डीप् ।
१ पुत्रागे ४ गगकेसरे पु० मेदि० । ५ रक्तशोभाञ्जने रा-
जनि० । ६ हनूमत्पितरि पु० (केशरिन्) शब्दे दृश्यम्
कैसरिसुत पु० इत० । हनूमति तत्कथा केशरिसुतशब्दे
उक्ता केशरितनयादयोऽपि तत्त्वार्थे पु० । [चकौ ।
कै शब्दे आ० पर० अक० अणिट् । कायति अकाशीत् ।
कैशुक न० किंशुकखेदम् “पुष्पफले वडुलम्” पा० वडुल
पक्ष्णात् तस्य मलुक । किंशुकपुष्पे “योषित् स्तन्यं श्रात
कुम्भं विष्टं चोद्गमेतं कैशुकश्चापि पुष्पम्” सुश्रु० लुपि
तु किंशुकमित्येव तत्त्वार्थे न० [ये तच्छब्दे उदा० दृश्यम्
कैकय पु० त० स्वार्थे ण्य ना० न यादेरियादेशः । कैकयशब्दा-
कैकस पु० कैकसस्य सारतयाऽस्तस्य प्रज्ञा० अण् । १ रा-
जसे स्त्रियां शार्ङ्गरया० डीन् कैकसी । सा च श्रुमा-
लिकन्याभेदे “राका पुष्पोत्कटा चैव कैकसी च शुचि-
किता कुम्भीनसी च इत्येताः सुमालेः प्रववाः सुताः रामा०
८० ६५।१ सा च रावणादिमाता तत्कथा रामा० उ० ८४०
“किं तु मां विद्धि ब्रह्मर्षे ! यासनात् पितरागताम् । कै-
कसी नाम नाम्नाहं शेषं त्वं ज्ञातमर्हसि । स तु गत्या
सुनिध्यान् वाक्यमेतदुवाच ह । विज्ञातं ते मया भद्रे !
कारणं यन्मनोगतम् । सुताभिलाषो मत्तस्ते मत्तमात-
ङ्गगामिनि ! । दारुणायां तु वेलायां यस्मात् त्वं मासु
पस्थिता । शृणु तस्मात् सुतान् भद्रे ! यादृशान् जनयिष्य-
सि । दारुणान्दारुणाकारान्दारुणाभिजनप्रियान् । प्रस-
यिष्यसि सुश्रोणि ! राक्षसान् क्रूरकर्मणः । सा तु तद-
चनं श्रुत्वा प्रणिपत्याब्रवीद्वचः । भगवन् नेदृशान्
पुत्रांस्ततोऽहं ब्रह्मवादिनः । नेच्छामि सुदुराचारान्
प्रसादं कर्तुमर्हसि । कन्यया त्वेषसक्तस्तु विश्वया सुनि
पुङ्गवः । उवाच कैकसी भूयः पूर्णेन्दुरिव रोहिणीम् ।
पश्चिमो यस्तव सुतो भविष्यति शुभानने ! । मम वंशानु-
रूपः स धर्मात्मा च न संशयः । एवमुक्ता त सा कन्या रामः
कालेन केनचित् । जनयामास वीरत्वं रक्षोदृष्टं सुदा-
रणम् । दशमीव महादंष्ट्रं नीलाञ्जनचक्षोपगम् ।